

Sfântul Ioan Gură de Aur

**JUDECATA LUI DUMNEZEU –
DREPTATE ȘI MILOSTIVIRE**

Tâlcuire la Psalmul 7

Traducere din limba greacă
de Parascheva Grigoriu

Tipărită cu binecuvântarea
Înaltpreasfințitului
TEOFAN
Mitropolitul Moldovei și Bucovinei

Mitropolia Moldovei și Bucovinei
Editura DOXOLOGIA
Iași, 2010

TÂLCUIRE LA PSALMUL 7

*Un psalm al lui David, pe care
l-a cântat Domnului pentru
cuvintele lui Husi, fiul lui Iemeni.*

1. Ar trebui să aveți o cunoaștere atât de exactă a Scripturilor și a istorisirilor ei, încât să nu fie nevoie de un cuvânt lung pentru învățatura lor. Dar fiindcă unii sunt ocupați cu lucrurile acestei vieți, iar alții, dedați nepăsării, sunt ignoranți în acestea, este necesar să dezvoltăm mărimea cuvântului nostru, pentru a explica subiectul psalmului. Ascultați deci cu atenție. Care este subiectul? *Un psalm al lui David, pe care l-a cântat Domnului.* Într-o altă versiune: „Psalm despre neștiința lui David”. Alta: „Ignoranța lui David”. Și în loc de „Husi” se zice: Etiopianul. Cele spuse sunt atât de neclare pentru că voi nu cunoașteți istoria sfântă. Dar fiindcă nu se cade numai să învinuim, ci să și învățăm, este necesar să începem istorisirea. Cine este

așadar Husi, fiul lui Iemeni, și care sunt cuvintele lui, pentru care David a cântat lui Dumnezeu cântarea aceasta, trebuie spus aici, aducând cuvântul la începutul evenimentelor.

Abesalom era fiul lui David, un tânăr nerușinat și stricat. Acesta s-a răzvrătit cândva împotriva tatălui și, alungându-l de la împărăție, din casă, din patrie, el, în locul aceluia, a pus stăpânire pe toate, fără a se rușina nici de fire, nici de creștere, nici de vârstă, nici de educație, nici de grijile ce i s-au purtat. Ci era atât de crud și de sălbatic, mai mult fiară decât om, încât, rupând toate opreliștile, a călcat în picioare înseși legile firii și a umplut toate de tulburare și confuzie. Căci toate s-au răsturnat atunci: limitele firii, rușinea oamenilor, evlavia față de Dumnezeu, iubirea și mila față de oameni și respectul față de bătrâni. Căci dacă Abesalom nu voia să se rușineze de David ca părinte, era dator să se rușineze ca de unul mai în vârstă decât el. Și dacă de părul alb al lui David nu voia să se rușineze, trebuia să îi fie rușine de binefăcătorul lui. Dacă nici așa, ar fi trebuit cel puțin să se rușineze că nu

pe care le-a suferit David și toate celelalte câte sunt cu puțință să le rodim din câștigul povestirii; pe acestea le dăm pildă. Iată ceea ce suntem întrebați de mulți, neîncetat: Pentru ce dreptii sunt în ne-cazuri, iar cei răi sunt în pace? Aici trebuie aflat răspunsul la aceasta. Dreptul era în nenorociri, iar cel necurat și uci-gaș de tată, vrăjmaș și războitor al firii însăși era în bunăstare și în palatele împărătești. Nici acesta din urmă nu a câștigat ceva, nici sfântul nu s-a vătămat. Dar unul a fost aruncat în mai mare ne-caz, iar celălalt mai luminos a strălucit, ca aurul în topitoare, devenind mai curat prin încercare.

2. Aceasta să înveți mai întâi de aici: în primul rând, să nu te tulburi în asemenea zile rele când vei vedea încercări care se întâmplă și dreptilor însșiși; în al doilea rând, să nu te schimbi după împrejurări, ci cunoaște legile prieteniei; în al treilea rând, învață a înfrunta pericole pentru virtute; în al patrulea rând, a avea nădejde bună în situații fără ieșire, așteptând ajutor de la Dumnezeu. Fiindcă Husi atunci nu a văzut armata, nici frica de tiran, nici mulțimea cailor,

nici falangele soldaților, nici mulțimea cetăților trecute de partea tiranului, nici sărăcia lui David, nici izolarea lui, nici slăbiciunea. Ci spre un singur lucru privea: ajutorul nebiruit al lui Dumnezeu și protecția cu care îl acoperea Dumnezeu. Astfel a cumpănit pe fiecare dintre cele două părți și a aflat pe una, a lui Abesalom, slabă și pe cealaltă, a lui David, puternică. Fiindcă unul făcea nedreptate, iar celălalt avea dreptatea de partea sa. S-a așezat așadar nu cu mulțimea oamenilor, ci dădea lupta de partea virtuții, și astfel Îl atrăgea pe Dumnezeu de partea sa.

Acestea le zic ca și noi, având partea dreptilor, chiar de am fi mai slabi, să ne îngrijim de ale acelora și, chiar dacă cei nedrepti ar fi mai puternici, să fugim de părtășia cu ei. Căci răutatea, chiar dacă ar avea lumea toată de partea ei, este întotdeauna mai slabă decât toate, pe când virtutea, și singură de ar fi, este mai puternică decât toate. Căci îl are pe Dumnezeu stând alături de ea.

Cine poate să îl izbăvească pe cel războit de Dumnezeu? Și cine poate pierde pe cel sprijinit de El? Pe acestea toate

prudență era renumită în adunare, dădu acest sfat, zicând: „Să cădem acum asupra tatălui tău cât timp este în nenorocire și tulburat. Căci dacă nu îi vom îngădui nici un răstimp să se pună pe picioare, ușor îl vom nimici. Și dacă vom cădea acum asupra lui, cât nu este pregătit, nu va fi nici o osteneală să îl prin-dem”. Acestea auzindu-le tiranul, îl cheamă și pe Husi, care părea că este de partea lui Abesalom, dându-i și lui cuvântul sfatului – ceea ce iarăși nu era după o rânduială omenească, să i se acorde celui abia venit atâta cinste și să fie socotit vrednic de încredere, încât să i se ceară sfatul în asemenea lucruri de mare importanță. A intrat Husi și i s-a dat lui îndrăznire și a fost învrednicit a zice ceea ce credea. Or, ce răspunde Husi? „Niciodată, zice, nu s-a înșelat Ahitofel.” Vezi înțelepciunea bărbatului? Nu și-a expus de îndată părerea, ci după laudă. Pe cât l-a admirat mai întâi pentru sfaturile din vremurile de mai înainte, pe atât îi dezaprobă acum părerea. Ceea ce spune este: „Mă mir cum de s-a înșelat Ahitofel acum, fiindcă acest sfat nu mi se pare a fi folositor. Dacă vom ataca